

SFS 2003:1220

Utkom från trycket
den 30 december 2003

Lag om ändring i lagen (1976:371) om behandlingen av häktade och anhållna m.fl.;

utfärdad den 18 december 2003.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1976:371) om behandlingen av häktade och anhållna m.fl.

dels att 2 b, 16 och 19 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 11 a §, av följande lydelse.

2 b §² Kroppsvisitation eller kroppsbesiktning får inte göras mer ingående än vad ändamålet med åtgärden kräver. All den hänsyn som omständigheterna medger skall iakttas. Om möjligt skall ett vittne närvara. En häktad får hållas avskild från andra häktade, om det är nödvändigt för att verkställa ett beslut om kroppsbesiktning.

Kroppsvisitation eller kroppsbesiktning av en kvinna får inte verkställas eller bevitnas av annan än en kvinna, en läkare eller en legitimerad sjuksköterska. Följande åtgärder får emellertid verkställas och bevitnas av en man, nämligen,

1. kroppsvisitation som avses i 2 § tredje stycket, och
2. kroppsvisitation som sker med metalldetektor eller liknande teknisk anordning.

Föremål som anträffas vid kroppsvisitation eller kroppsbesiktning och som den häktade enligt vad som följer av denna lag inte får inneha, skall tas om hand och förvaras för den häktades räkning, om inte annat är särskilt föreskrivet.

Injektionssprutor och kanyler som kan användas för insprutning i människokroppen, och andra föremål som är särskilt ägnade att användas för missbruk av eller annan befattning med narkotika, och som påträffas hos den som är häktad, får tas om hand och förstöras.

11 a § Om det är nödvändigt för att upprätthålla säkerheten vid ett visst häkte får Kriminalvårdsstyrelsen besluta att samtliga personer som passerar in i häktet skall kroppsvisiteras (allmän inpasseringskontroll). Syftet med allmän inpasseringskontroll skall vara att söka efter otillåtna föremål. Skriftliga meddelanden får inte granskas.

Beslut om allmän inpasseringskontroll får avse högst tre månader i taget.

¹ Prop. 2003/04:3, bet. 2003/04:JuU7, rskr. 2003/04:109.

² Senaste lydelse 1998:602.

Kriminalvårdsstyrelsen får i enskilda fall medge undantag från allmän inpasseringskontroll, om det finns särskilda skäl för det.

16 §³ Beträffande den som är häktad på grund av misstanke om brott är det undersökningsledaren eller åklagaren som skall

1. avgöra om eller i vad mån det finns hinder för gemensam förvaring eller vistelse enligt 3 § första stycket eller för medgivande enligt 9–11, 12 och 13 §§ på grund av att åtgärden kan medför fara för att bevis undanröjs eller utredning om brott på annat sätt försvåras,

2. avgöra fråga om inskränkningar enligt 6 § tredje stycket.

Ett beslut enligt första stycket som innebär inskränkningar i den häktades kontakter med omvärlden (restriktioner) får meddelas endast om den häktade får underkastas restriktioner enligt 24 kap. 5 a § rättegångsbalken.

Beslut som avses i andra stycket skall omprövas så ofta det finns anledning till det.

19 §⁴ Kriminalvårdsstyrelsens beslut i särskilda fall enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut av styrelsen enligt denna lag överklagas hos regeringen. Beslut i en fråga som avses i 11 a § första stycket får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2004.

På regeringens vägnar

THOMAS BODSTRÖM

Anne Holm Gulati
(Justitiedepartementet)

³ Senaste lydelse 1998:602.

⁴ Senaste lydelse 1998:602.